

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Balla Szilárd Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző neve) által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperesnek dr. Hetényi Géza ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen hibás teljesítésből eredő árleszállítás és kártérítés, valamint know-how szolgáltatás díjának megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2015. október 21. napján meghozott 23.G.20.963/2006/190. számú ítélete ellen a felperes által 191. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek bruttó 250.000 (Kétszázötvenezer) forint ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a felperes 2004 tavaszán ajánlatot kért az alperestől ún. brikettgyártó berendezés gyártására, üzembe helyezésére. Az alperes 2004. április 6-án készítette el az ajánlatát a BR.BS.50 típusú brikettsajtoló, aprító és tömörítőberendezésre. Az ajánlat a garanciális időre - a kopóalkatrészek kivételével - a berendezés minden részére vonatkozóan 12 hónapot vagy 2.000 üzemórát tartalmazott.

Az ajánlat részletesen feltüntette az árakat is, amely szerint a bálabontó és szalmaaprító ára 25.490 euró, a szalmacsiga porcsigával 2.100 euró, a kalapácsos szalmadaráló 6.990 euró, a dobó ventilátor 3.090 euró, a csővezeték 1.620 euró, a porszűrő filter 13.200 euró, a silótartály 6.480 euró, a brikettsajtoló darabja 29.900 euró, a prészsatorna darabja 480 euró, a hűtő-fűtő üzemhőmérséklet szabályozó berendezés darabja 2.430 euró, a manuális vezérlés 14.000 euró, az automata vezérlés 17.900 euró, mindösszesen 138.590 euró. Az ajánlat részletesen tartalmazta azt is, hogy az egyes tételek pontosan mit foglalnak magukban, illetőleg hány darab szükséges belőlük.

A felperes a 2004. április 20-án kelt levelében az ajánlatban rögzített berendezést megrendelte a kialakított 138.590 euró átalányárért, amelyet a megrendelésében úgy részletezett, hogy a BR.BS.50 típusú tömörítőberendezés az ajánlatban rögzítettek szerint 110.586 euró, a know-how, tanácsadás, betanítás, dokumentáció és fordítás 28.004 euró.

A felperes a berendezés finanszírozására 2004. szeptember 7-én lízingszerződést kötött a ... céggel, amelyben rögzítették többek között, hogy a lízingbeadó a lízingbevevőre ruházza át az adásvétel és szállítási szerződésből származó jogait.

Az alperes a megrendelést követően elkészítette a berendezést, azt 2004. augusztus 31-én a megrendelő részére leszállította. Az alperes 2004. augusztus 24-én állította ki a számláját 138.590 euróról, amely vételárat a felperes az alperes részére kifizetett.

A beüzemelését követően a felperes 2004. június 7-e és 2005. október 15-e között több alkalommal a berendezés meghibásodását jelezte az alperesnek. Az alperes a felmerült hibák egy részét kijavította. A felperes a 2005. február 14-én kelt levelében közölte, hogy a gép nem felel meg a megegyezés szerinti követelményeknek, a határidő anélkül telt el, hogy az alperes kiküszöbölte volna az általa felsorolt hiányokat, ezért visszalép a brikettáló gép létesítéséről szóló vételi megbízástól. Az alperes ezt követően is végzett javításokat a berendezésen, ezért a felperes az alperes részére 2005. március 31-i póthatáridőt biztosított. A dokumentált alperesi javítások után a berendezés a rendeltetésszerű használatra alkalmas volt.

Időközben a felperes felhívta az alperest 28.000 euró megfizetésére az általa nyújtott know-how szolgáltatásra hivatkozással, amelyre az alperes részéről **B. Sz.** 2005. március 23-án kelt levelében akként nyilatkozott, hogy 2005. év elején likviditási nehézségei voltak, előreláthatólag a II. negyedév elején kiküszöbölik és az elszámolást rendezni tudja.

A bank a 2006. június 14-én kelt levelében arról tájékoztatta a felperes törvényes képviselőjét, hogy a lízingbeadó engedményezi a lízingbevevőre az adásvételi szerződésből, illetve a szállításra vonatkozó megbízásból eredő jogait az inkasszó vonatkozásában. A levél szerint a lízingbevevő elfogadja ezt az engedményezést, a megvalósítás költségeit a lízingbevevő viseli.

A felperes szerint a berendezés az alperes által végzett javításokat követően is hibás volt, az alperes azonban a további javításoktól elzárkózott, ezért a felperes az elsőfokú bíróságra 2006. február 22-én benyújtott és módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest árleszállítás jogcímén 110.590 euró tőke és annak 2004. szeptember 24-től a kifizetés napjáig járó évi 11% kamata, továbbá kártérítés jogcímén 40.000 euró tőke és annak 2004. szeptember 24-től a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint a know-how szolgáltatás teljesítésére figyelemmel 28.000 euró tőke, annak 2005. január 10-től a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata és perköltség megfizetésére.

A know-how tekintetében azt hangsúlyozta, hogy az alperes a tartozását elismerte, ezért az alperes köteles bizonyítani az ezzel ellentétes állítását.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását és perköltségben marasztalását kérte. Vitatta, hogy a felek között know-how szerződés is létrejött volna, valamint, hogy a felperes know-how szolgáltatást teljesített volna a részére. Ezzel kapcsolatban előadta, hogy a felperes az alperes részére olyan ismeretet nem adott át, amely alapján a perbeli gépet meg lehetett volna építeni, a gép tervezése és legyártása tekintetében az alperes saját fejlesztéséről van szó. Állította, hogy nem történt tartozáselismerés a részéről.

A Budapest Környéki Törvényszék a 2015. október 21-én kelt 23.G.20.963/2006/190. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperes részére 1.908.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy a 362.830 forint összegű fordítási és tolmácsolási költséget az állam viseli.

Határozata indokolása szerint a peres felek között vállalkozási szerződés jött létre. A felperesnek az árleszállítással kapcsolatban az alperesi hibás teljesítést kellett volna bizonyítania, amely kötelezettségének a lefolytatott bizonyítási eljárás ellenére sem tudott eleget tenni. Alperesi hibás teljesítés bizonyításának hiányában az ebből eredő kártérítési igényt sem érvényesítheti.

A know-how szolgáltatással összefüggő felperesi igényt az alperes elismerésére alapította, azonban a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az alperes részéről tartozáselismerés nem állapítható meg. A Ptk. 242. § (1) bekezdése alapján kialakult egységes bírói gyakorlat szerint a fél nyilatkozatához a tartozáselismerés következményei csak akkor fűződhetnek, ha a tartozás elismerése magyarázatot nem igénylő módon kifejezetten és félreérthetetlenül történik, ezért az e-mail, amelyben az alperes törvényes képviselőjének lánya likviditási nehézségekre hivatkozva a felperestől türelmet kér, tartalma szerint nem minősíthető tartozáselismerésnek.

A know-how körében előterjesztett kereseti kérelemmel kapcsolatban tájékoztatta a felperest, hogy bizonyítási kötelezettsége és terhe a szolgáltatás nyújtásának alátámasztása, a felperes azonban - az alperes vitatásával szemben - nem tudta kétséget kizáróan bizonyítani, hogy a kivitelezéshez szükséges adatokat műszaki értelemben, pontosan, számszerűen dokumentálva az alperes rendelkezésére bocsátotta. Ebben a körben **CS. B. M.** tanúvallomásában úgy nyilatkozott, hogy **A. M.** egyszer vagy kétszer megjelent a műhelyben, de tőle érdemi információt nem kaptak a gép legyártásához. Elmondta azt is, hogy csak arról a dokumentációról tud, amely postán érkezett, ez egy gépkönyv részlet volt, valamilyen rajz is volt benne, azonban hozzátette, hogy a postán érkezett 10-15 oldalnyi anyag inkább felhasználói anyag volt, és nem gyártói. Ezzel egybehangzóan nyilatkozott **M. I.** tanú is, amikor előadta, hogy postán kezelési, karbantartási utasítást kaptak, de akkor, amikor a gép már szinte elkészült. **M. Z.** tanúvallomásában hangsúlyozta, hogy a régi berendezéshez kapcsolódóan semmilyen gépkönyvet, műszaki leírást, tervrajzot nem látott, ilyeneket nem kapott, és nem vett igénybe. **R. M.** tanú határozottan állította, hogy egy komplett gyári technikai leírást adott át az alperes törvényes képviselőjének, ezzel szemben **M. I.** fenntartotta azt a tanúvallomását, amely szerint teljes technikai, műszaki leírást nem kaptak. Az egymásnak ellentmondó vallomások alapján nem lehetett tényként megállapítani, hogy a know-how szolgáltatása a felperes részéről megtörtént, ennek hiányában az erre vonatkozó követelést is elutasította. Ezzel kapcsolatban megjegyezte az elsőfokú bíróság, hogy a 28.000 euró összegű követelés tekintetében egyébként nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy az a know-how ellenértékére vonatkozott-e, ugyanis **R. M.** tanú úgy nyilatkozott tanúvallomásában, hogy az ezen összegű „túlfizetés” azért volt szükséges, hogy ebből prospektusokat készítsenek, illetőleg az értékesítéshez szükséges marketinget be tudják indítani.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatásával a know-how szolgáltatás vonatkozásában elsődlegesen az alperes 28.000 euró és ennek 2004. december 31-től a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére kötelezését, másodlagosan annak hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróságnak újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást kirívóan iratellenesen állapította meg, abból okszerűtlen jogi következtetésre jutott. Az elsőfokú bíróság ítéletét ellentmondó jogi érvekre alapozta, a peres felek nyilatkozatait a felperes terhére értékelte.

A know-how szolgáltatással kapcsolatban rámutatott arra, hogy ez egy megbízási típusú tevékenység, amelyet a felperes az alperes részére szolgáltatott, amely körülményt az alperes is elismert a 2004. szeptember 24-én, a 2005. január 18-án, a 2005. február 3-án és a 2005. március 23-án e-mailben küldött leveleiben.

CS. B. M. az alperesi társaság többségi tagjának tanúvallomásából idézve előadta, hogy a tanú, aki nyilvánvalóan a cég stratégiai döntéseit jelentős mértékben alakítja, befolyásolja, azt nyilatkozta, hogy nem emlékszik, hogy az alperesnél hasonló gép gyártása történt. Álláspontja szerint ebből is megállapítható, hogy az alperesnek egyedül nem volt lehetősége szakmai és műszaki ismeretek hiányában a gép előállítására, éppen ezért állapodtak meg abban a felek, hogy a felperes a gép előállításához szükséges ismereteket átadja az alperes részére. A ... Szakértői Testület kiegészítő szakvéleménye a fentiekkel egyező megállapításokat tett.

Az elsőfokú bíróság által elfogadott dr. **B. Cs.** igazságügyi szakértő a szakvéleményében többek között azt rögzítette, hogy ilyen rövid idő alatt megtervezni és legyártani a gyártó profiljában addig nem szereplő terméket szinte biztosan lehetetlen.

Ezen kívül **J. J.** tanú a tanúvallomásában elmondta, hogy a gép előállítása előtt szemrevételezték a felperes által rendelkezésre bocsátott gépet, amely alapján a tervezési, gyártási folyamatokat az alperes meg tudta kezdeni. E körben rámutatott arra, hogy éppen a tervezési, gyártási folyamatok megkönnyítése céljából adta át a felperes a **CS. B. M.** tanú által is hivatkozott iratokat, amelyekben

a részletes és pontos leírason túl tervrajzokkal került szemléltetésre a berendezés. Ezt felhasználva került abba a helyzetbe az alperes, hogy a gépet le tudja gyártani. Rámutatott továbbá arra is, hogy a felperes **R. M.** osztrák állampolgár útján szakmai tanácsadást nyújtott a tervezés során.

A felperes a perbeli géphez hasonló gép és gépkönyv alperes részére történt rendelkezésre bocsátásával olyan ismeretek birtokába juttatta az alperest, amellyel képes volt egy olyan gép előállítására, amilyen korábban nem szerepelt a profiljában, ez pedig kétséget kizáróan azt igazolja, hogy a felperes know-how-t adott át az alperesnek a gyártást megelőzően. A know-how megtestesülhet valamely gyártási folyamatban, technológiai eljárásban, műszaki megoldásban, ezért a felperes által az alperes részére bemutatott, illetve átadott gépek, valamint egyéb okiratok szolgáltatásával a felperes igazolhatóan eleget tett a know-how szolgáltatási kötelezettségének. Az a körülmény, hogy az alperes a második gépet állítása szerint nem vizsgálta meg vagy bármely ott szerzett ismeret nem segítette kellő mértékben a gyártás során, legfeljebb az alperes terhére esik, a felperesnek a know-how szolgáltatására vonatkozó kötelezettsége teljesítését semmiképpen sem teszi vitathatóvá.

Az alperes által indítványozott, az alperes alkalmazásában vagy vele szerződésben álló tanúk is azt nyilatkozták, hogy a perbeli berendezés gyártásának megkezdését megelőzően megtekintettek egy, a felperes által rendelkezésre bocsátott gépet, elismerték azt is, hogy gépkönyv részleteket kaptak rajzokkal, azonban valamilyen okból a kapott információkat nem tekintették elegendőnek. Hangsúlyozta, hogy az alperes egyetlen alkalommal sem hívta fel a felperest arra, hogy további know-how-t bocsásson a rendelkezésére, egyetlen alkalommal sem említette, hogy az átadott anyagok hiányosak.

Álláspontja szerint a fentiek alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperes mintaként az alperes rendelkezésére bocsátott egy, a megrendelt géphez hasonló berendezést szemrevételezésre és felmérésre, megküldte a gépkönyvet, rendelkezésre bocsátás nélkül a perbeli gép ilyen rövid idő alatt nem készülhetett volna el. Ezen körülmények miatt álláspontja szerint nem állítható, hogy a know-how átadása nem történt meg a felperes részéről.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását, és a felperes bruttó 250.000 forint perköltségben marasztalását kérte.

Előadta, hogy a felperes a perben nem tudta bizonyítani, hogy az alperessel know-how szerződést kötött volna, annak mi lett volna a tárgya és műszaki tartalma, következetesen előadta, hogy az ügyben tartozáselismerés történt azzal, hogy az alperesi ügyvezető agyvérzése miatt e-mailt küldő lánya elismerte volna a követelést, és ezzel a bizonyítási teher megfordult volna. Ezzel szemben az e-mail nem írásbeliség, a tartozáselismerés írásbeliséghez van kötve. Amennyiben a tartozáselismerés meghatalmazott útján történik, a meghatalmazáshoz ugyanolyan alakítás szükséges, mint a megkötendő ügylethez vagy nyilatkozathoz.

A felperes a másodfokú eljárásban nem jogosult olyan előadásokra vagy bizonyítékok felhasználására, amelyek az elsőfokú eljárásban is rendelkezésére álltak.

A perben kirendelt igazságügyi műszaki szakértő a csatolt irodalommal alátámasztotta, hogy a felperes egy használt gép időleges rendelkezésre bocsátásával, mely a jól ismert működési elven kívül más olyan technológiai különlegességet nem tartalmazott és szerzői jogi védelem alá esett volna, önmagában know-how alapjául szolgáló technológiai ismeretet nem adott át, amely értéket képviselhetett volna, a sorozatos javítások, esetlegesen nem megfelelő anyag felhasználása ennek ellent is mondanak.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül, azaz kizárólag a felperesnek a know-how szolgáltatással összefüggő igényét vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást ebben a körben helyesen állapította meg és megalapozott jogi indokolással utasította el a 28.000 euró tőke és annak késedelmi megfizetésére vonatkozó felperesi keresetet.

Az alperes tagadásával szemben a felperesnek kellett volna bizonyítani az elsőfokú eljárásban a know-how szerződés létrejöttét, annak tartalmát, továbbá a know-how szolgáltatás átadását.

A felperes a 17. sorszámú előkészítő iratában ezzel kapcsolatban azt állította, hogy a felek között szóbeli megállapodás jött létre a know-how szolgáltatás és annak mértéke vonatkozásában, amelyet az alperes többször is elismert a levelezésében. A 2007. március 22-én tartott tárgyaláson a felperes úgy nyilatkozott, hogy a know-how szolgáltatás tekintetében kizárólag a tartozáselismerésre hivatkozik, nem kívánja jogcímében megjelölni a know-how szolgáltatást, illetőleg jogcímében pontosítani a know-how szolgáltatásra vonatkozó kereseti kérelmét, e körben az általa becsatolt levelezésre utalt. A felperes mindössze a 44. sorszámú előkészítő iratában megerősítette azzal, hogy előadta, nem know-how szolgáltatás teljesítés vagy nem teljesítés miatt terjesztette elő a keresetét, hanem tartozáselismerésre alapozva, amit az általa becsatolt levelek bizonyítanak. A felperes sem a keresetében, sem az elsőfokú eljárásban a know-how szolgáltatásra vonatkozó szerződés tartalmára még csak tényelőadást sem tett.

A know-how szolgáltatás átadásának tényét maga a felperes törvényes képviselője cáfolta a 2007. március 22-én tartott tárgyaláson, amikor előadta, hogy komplett dokumentáció került átadásra, azonban nem ez alapján készült el a perbeli gép, pontos rajzot, pontos méreteket nem adtak át az alperesnek. A felperes egy új gép építését rendelte meg, amelyre az alperesnek kellett tervdokumentációt készítenie.

Az elsőfokú bíróság által idézett tanúvallomások is ugyanezt támasztják alá. A felperes fellebbezésben tett állításával szemben a tanúvallomásokat az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján helyesen értékelte és mérlegelte.

CS. B. M. tanúvallomásából a felperes által a fellebbezésében kiragadott részek nem igazolják a know-how szolgáltatást és annak átadását. Előadta, hogy a felperes által megmutatott géphez hasonló gépet kellett megtervezni és legyártani, azaz nem a bemutatott gép lemásolása volt a feladata. **R. M.** től semmilyen érdemi információt nem kaptak a gép gyártásához, a gyártás ideje alatt nem is járt a műhelyben.

A felperes által a fellebbezésében a ... Szakértői Testület kiegészítő szakvéleményéből kiragadott fél mondat ugyancsak nem bizonyítja azt, hogy a felperes bármilyen speciális ismeretet, technológiát átadott volna az alperesnek a gép legyártásához.

Dr. B. Cs. igazságügyi szakértő a szakvéleményében az időpontokat rosszul rögzítette, mert 2004. április 20-án rendelte meg a felperes a gépet, amit az alperes 2004. augusztus 31-én szállított le, ezért a megrendelés és a leszállítás között több mint 4 hónap eltelt. Az időpontoknak azonban nincs jelentősége, mert a perben kirendelt igazságügyi műszaki szakértő azt fejtette ki, hogy a felperes semmi olyan technológiai ismeretet nem adott át, amely szerzői jogi védelem alá esne vagy értéket képviselhetett volna. A perbeli gépen végzett sorozatos javítások - ahogy arra az alperes a fellebbezési ellenkérelmében helyesen hivatkozott - ennek ellentmondanak.

Dr. **J. J.** érdektelen tanú a tanúvallomásában maga is elismerte, hogy a ...on bemutatott gép szemrevételezése, a gépkönyv részlet nem minősül know-how-nak. A felperes feladata az volt, hogy új berendezést állítson elő, és **B. F.** - az alperes törvényes képviselője - néhány helyen továbbfejlesztette a berendezést.

R. M. a 2007. március 22-én tartott tárgyaláson tett tanúvallomásában előadta, hogy az alperesnek segíteni akartak, de nem fogadta el. Elmondása szerint komplett gyári technikai leírást adott az alperesnek, és nem szakmai tanácsadást nyújtott, amire a felperes a fellebbezésében hivatkozott.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint egy használt, szétszedett gép megtekintése, valamint egy gépkönyv részlet átadása nem minősül a felperes által nyújtott know-how szolgáltatásnak, ami alapján az alperes a gépet a felperes részére elkészítette.

A felperes által a fellebbezésben hivatkozott levelek nem minősülnek tartozáselismerésnek, ahogy arra az elsőfokú bíróság a határozata indokolásában helyesen hivatkozott, azzal a Fővárosi Ítéltábla teljes egészében egyetértett.

Az elsőfokú bíróság a 2010. május 3-án tartott tárgyaláson a felperest a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján tájékoztatta arra vonatkozóan, hogy az alperes vitatása miatt szakkérdés a know-how szolgáltatás átadásának megtörténte, amire a felperes úgy nyilatkozott, hogy erre szakértő kirendelését nem kéri. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének Pp. 252. § (3) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezésére nincs ok, mert a bizonyítás kiegészítésére nincs szükség.

Az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést nem követett el, ezért a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezésre sincs ok.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott részét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - annak helytálló indokaira tekintettel - helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. § alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell az alperes részére a másodfokú eljárásban felmerült költségét megfizetnie. A Fővárosi Ítéltábla az ügyvédi munkadíj összegét az alperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakkal egyezően állapította meg, amely alacsonyabb a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján mérlegeléssel megállapítható ügyvédi munkadíjnál, azonban a Pp. 215. § alapján a döntés nem terjed túl a kérelmen.

Budapest, 2016. március 30.

. Koday Zsuzsanna s.k.

a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsanna s.k.. Pusztai Anita s.k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő